

Far och mor hade giss som de skulle slakta till jul. De hade en liten hockda till gissen.

En sjukefamilj hade i allmänhet ett par br. vinn. gamla små. De ägde husen sjätte.

Flai fanns en, som gav sig an som knickare. Han var härdig och kunde alla delar. Flai var en särskild musale.

Man byggde av bester. Far tillverkade alla stannarna sjätte till detta huset. Han gjorde ler-måra och hade formen till stannarna, som sedan skulle ligga på forknings. Så fort det blev regn måste de hollas över med hotin och väd de hade. Han gjorde

änd stenen på sommaren. Husen byggdes med oppen spis och bakugn. Vi bodde i detta huset några år, innan vi fick järnspis. Men bakugnarna fortsatte man använda ändå. Det förstod inte med järnugnarna. Man hade bakugnar som var så långa som soffan. Det var delat på mitten. Hälften hade man till grovt bröd, hälften till fins. Man satte degarna på brännen innan. Grovt bakade man en ugn med 10-12 bröd. Så fick man äldra igen och bake en ugn till. Det var med arlariga bröd, grovt, fritt och surrokt. - Giskarna hade litet lantbruk och bakade sin egen rådg. och köpte den

säl, som darsntom behövdes. Längst
om söder var där en bagare som
satte opp och sålde bröd. Där
var en familj inman som baka-
de och sålde till någon.

Det var väl mest fiskare
som bodde här. — Här var gamla
ka kalkugnar, där cementfabri-
ken är nu. De gick vite i stor
skala. Färfar arbetade där ibland
hä hade de härtas som de höjde
omkring med långa sträckor. Folk
blev lejda att höra ut kalk. Det
var till Solaviga och på och vite, vad
de hette allt. Händer var det till
kalkbyggen. De fick några opp
ut 3 på natten. De höjde flera
i sällskap